

I vil være antagelig, vil desuden meget afhænge af det Tilshyn, som Sundhedsvedtægterne anordne med Hensyn til Pleiebørn. Men naar man ser disse Sundhedsvedtægter efter, finder man, at i ingen af dem — ialt Fald ingen af dem, jeg har havt Leilighed til at se — har der været anordnet et nær saa nøie Tilshyn, som foreslaas her ved denne Lov. Man finder, at det Tilshyn, her foreslaas, er det Minimum af Tilshyn, som Lovgivningsmagten maa forlange, og at Kommunerne ikke skulle have Ret til at sætte sig ud over dette Tilshyn og etablere et mindre betryggende Tilshyn ved at faae udarbejdet og antaget af Justitsministeriet en Sundhedsvedtægt, der indeholder mindre fyldestgjørende Bestemmelser i den Retning. I Lovforslagets § 2 er Aldersgrænsen for de Børn, der staa under Pleietilshyn, ansat til 10 Aar. Udvalget har fundet det passende, at Aldersgrænsen udvides til 14 Aar. Jeg skal her strax gjøre den Bemærkning, at selvfølgelig falder Tyndeforholdene ikke ind under denne Lov. Denne Lov angaar kun Forholdet mellem Pleieførelse og Børn og det Tilshyn, der staaar over dem, hvorimod den ikke paa nogen Maade berører Tyndeforholdet. Man har altsaa i Udvalget anset det for passende at udstrække Aldersgrænsen til 14 Aars Alderen. Der kan og vil vel nok ogsaa derimod blive reist den Indvending, at saa falder ogsaa Skolebørnene ind under denne Lovbestemmelse, Drengene, som ere satte ud i Kost og Pleie i en eller anden Kjøbstad for der at gaa f. Ex. i en lærd Skole. Ja, jeg antager ogsaa, at saadanne Børn ville falde ind under denne Lovs Bestemmelse, men jeg ser heller ikke nogen Grund til at undtage dem for at falde ind derunder. Forholdene omkring i Pleiehjemmene i Kjøbstæderne, selv der, hvor de lærde Skoles Drengene blive satte i Kost, er næppe altid fuldt ud tilfredsstillende, og i alt Fald kan det ikke forværre Forholdet, at Bedkommende skulle have Kommunalbestyrelsens Tilladelse til at have disse Børn i Huset. I Vædringsforslaget Nr. 4 foreslaas det at rette Ordene i § 3 „Mænd eller Kvinder“ til „Kvinder eller Mænd“. Det kommunale Tilshyn skal jo nemlig bestaa af Kvinder eller Mænd, som Kommunerne dertil kan formaa eller om fornødent dertil udnævner. I denne Bestemmelse om at sætte „Kvinder“ først ligger for det Første Udvalgets skyldige Tribut til Kvinden, men der ligger noget Mere deri; der ligger det, at naar der staaar „Kvinder eller Mænd“, er det en Opfordring til Kommunebestyrelsen til først at se sig om efter saadanne

Kvinder, der kunne antages at have Villie eller Evne til at røgte det ansvarfulde Kald, som Tilshynshvervet bliver, forsaavidt det bliver betryggende udført, og man mener, at medens Mændene vilde tage det som en Pligt, som de vel nok ville udføre, saadan som deres Pligtfølelse bød dem, kunde et saadant Tilshyn for Kvinders Vedkommende blive Mere end en Pligt, det kunde blive en Kjærlighedsgjæmning for dem at udføre. Man antager ogsaa, at Kommunerne ville vide at formaa Kvinder til at overtage denne til Dels vanskelige Bestilling, som det vil være at udøve et saadant Tilshyn forsvarligt i alle Maader. I Lovforslagets § 6 findes en Bestemmelse om, at denne Lov ikke skal finde Anvendelse paa Pleiebørn, der anbringes af Fattigvæsenet i Kjøbenhavn. Det er nu det Mærkelige ved dette Lovforslag, at der er saa mange Undtagelser i det, at hvis vi havde jendt det ud med Lovkraft, som det er, kunde det let have hørdt, at der slet ingen Regler var blevet, at der slet Ingen var blevet, som vare faldne ind under det Tilshyn, som Lovforslaget angaar. Udvalget har ikke kunnet se, hvorfor Kjøbenhavns Pleiebørn skulle være undtagne fra det Tilshyn, som vi finde passende for alle andre Pleiebørn i Landet. Man ved vel, at Kjøbenhavns Kommune har et privat Tilshyn, der udøves af Præster, men man finder ingen Grund til derfor at undtage disse Børn; for, som jeg sagde før med Hensyn til Sundhedsvedtægterne, er dette her de Minimumsbestemmelser, som maa forlanges i Henseende til et saadant Tilshyn, og ønsker Kjøbenhavns Kommune ved Siden af ad privat Veie at føre et efter dens Mening endnu bedre Tilshyn med Pleiebørn, vil der ikke være lagt Kjøbenhavns Kommune nogen som helst Hindring i Veien derfor. Jeg skal endnu henlede Opmærksomheden paa det sidste Vædringsforslag, hvor man foreslaar, at Loven ogsaa skal gjælde Færøerne. Udvalget kjender vel ikke videre til de særøiske Forhold, men da man jo maa gaa ud fra, at der ogsaa findes Pleiebørn paa Færøerne lige saa vel som andetsteds, finder man, indtil der bliver anført vægtige Grunde derimod, at Loven ogsaa bør udstrækkes til disse fjerne Øer. Jeg nævnte før, at Udvalget foreslog tilføjet en Ret for Kommunerne til, hvis de ikke kunne faae Kvinder eller Mænd til at tage denne Byrde med Tilshynet paa sig, at vælge saadanne for et Aar ad Gangen. Det er af praktiske Hensyn, man har tilføjet denne Bestemmelse, men man haaber, at der aldrig skal kunne blive Brug for den. — Hermed har jeg i det Væsentlige